

Инобат
Нормуродова

СОҒИНЧ
СОҲИЛИ

шеърлар

Қарши
«НАСАФ» нашриёти
1992 йил.

Ушбу мажмуадаги шеърларда ранглар-
мувозанати, инсон руҳиятининг товланишлари,
утли фурсатларининг зиддиятли кечинмаларе
бадний бўёқларда инкишоф этилган.

Муҳаррир УРОЗ ҲАЙДАР

Н $\frac{4702620202-18}{376(04)92}$ 02—92.

5=7323--0254—9

(С) Нормуродова И. 1992.

ПОКИЗА ТУЙГУЛАР ОЛАМИДА

Инобатнинг шеърлари ўзига хос. У ҳаётни синчков, зийрак кузатади. Бу бегубор шеърларни ўқиркансан, шоира ўниб-ўсган қишлоқнинг «тупроқли йўлаклари, ўқ-шаршараларини»ни кўриб турасан. Қайси бир бекатда, «Китобнинг меҳнаткаш автобуслари» кутиб турганига ишонасан. Унинг муҳаббат шеърларидаги ошӣ ҳолатларнинг рост тасвир ҳам диққатга молик деб ўйлайман:

На кўлдим, на қатра тўқдим ёшимни,
На ғаму на бахтга йўлдош бўлдим мен.
У ғулдай бағрига босмоқчи эди,
Бўлмади. Тош бўлдим, бир тонг бўлдим.
мен.

Мана бу, бир кескин тўртлик унинг «Поклакаш» шеърдан олинган:

Дил истар тоза сўз янгроқларини,
Бахтсизликдир қайта яралмаса бахт
Ногаҳон сарғайган япроқларини,
Шартта узиб ташлар кўксидан дарахт...

Шундай. Дарахт сарғайган япроқларини **ўз**
вақтида, «Шартта узиб ташлаш» қудратига
эга бўлгандагина унинг қайтадан, олдингидан-
да, гуркираб кўкаражагидан умидвор бўлиш
мумкин.

Мен шеър деб юкинган барча дўстларим
қатори Инобат синглимга ҳам бу мушкул
ижод йўлларида юкли, залворли, қудратли
шеърят тилайман.

Ҳалима ХУДОЙБЕРДИЕВА,

Ҳамза номидаги жумҳурият Давлат муко-
фотининг совриндори.

• • • • ;

Қанча сафар қариди йўлда,
Қанча тўлқин келиб кетди жим.
Ҳали-ҳамон осмонга бёқиб,
Мен ҳақимда ўйлар мунажжим.

• ;

Нигоҳимда саволлар рақси.
Фол кўргандай шивирлар тинчим.
Қанча йўллар юрибман эҳ-ҳе,
Ҳамон мени ўйлар мунажжим.

Кўринмайди йўлларда адоқ.
Турнақатор тизилар йўлчим.
Ой нурини ипга йнгириб,
Яна мени ўйлар мунажжим.

Девлар келар бир кун бостириб,
Ва эртакка айланар оийм.
Сўнгра олиб кетар сўрамай,
Ўзи қарзга берган худойим!

• • •

Эшикка чопар кўзим,
Соғинч ерга йиқилар.
Қамчи теккандай сўзим,
Томоғимга тиқилар.

Узилади судралиб,
Ердан нохуш нигоҳим.
Қачон келар эшикдан,
Менинг падар-паноҳим?!

Ханжарига айланар,
Тун — кечанинг сўроғи.
Остонамга бойланар,
Яқин йўлнинг йироғи.

Йироқдан келгин, сабр,
Келиб бўйимга бўйлан.
Изимга қарай-қарай,
Икки кўзимга айлан.

Сабр косам, тўлмагин,
Тўлдирмагин бу дамни.
Паноҳингла асрагин,
Мен соғинган одамни!

• • •

Сўзимга кирмайди муҳтарам,
кунимни асраган хаёллар.
Паришон кунларим устига,
бостириб келади саволлар.

Аждаҳо юмидан мурувват,
кутмаган нигоҳим тонмайди.
Тун ёниб кетади бу кеча,
ёнмаса юрагим ёнмайди!..

Ётсираб термулар туманлар,
Сочига узун йўл илдириб.
Мозийдан келади садолар,
сабртош борлигин билдириб.

Сабртош очунда ухлайди,
кунимни асрайди хаёллар.
Бу кеча осуда ухлайди,
ёнгиси келмаган аёллар!..

* * *

Ҳар кун мени йўлларим кутар,
Изларимга кўз тутиб такрор.
Қуёш ерни соғиниб ўтар —
Тушларида кўриган дилдор.

Юлдузлардэй тулиб-тулишиб,
Кук фонусин кутарар ҳар шом.
Ҳисларини бирдай булишиб,
Куксимга бош қўяди оқшом.

Жимлик келар қайдандир окиб,
Битта-битта қадам ташлайман.
Кўп соғинган йўлларга боқиб,
Айрилиқни сеза бошлайман...

МАРСИЯ

Ҳамза Умаров хотирасига

Юрагимда бир дард тўлғанди,
Юрагимда тўлғанди алам.
Нима қилдим, нимага қондим,
Сен нимага йиғлайсан, болам?

Сен нимага йиғлайсан тинмай,
Овозингни қўйиб йиғлайсан.
Кўрмаганинг уйингга кирмай,
Кетганидай куйиб йиғлайсан.

Чироғларни ёқолмай сарсон,
Тун ҳам йиғлар, юраги куяр.
Мендек гирён, мендек париншон,
Армонларни бир ёнга уяр.

Умидларни парчалайди зор.

Букри чолни кўрган бу олам.(1)

Сўраганинг муҳайё, бисёр,

Сен нимага йиғлайсан, болам?

Олисдаги отамдан гапир,

Елкалари силкиниб айтар.

Хуш кўрарди ўзидан, ахир.

Бугун сўраб Тошкентга қайтар.

Қаршилайди савол-ла шунда:

«Ўн йил айтдим, кўрдингми, қизим,

Мен эдим-ку, бор эдим шунда,

Менинг учун кўрдингми, кўзим?!».

Кимдир келиб эшикни қоқар.

Армондир у, дард у биламан.

Елкамга тоғ юкини ортар,

Нима дейман, нима қиламан?!

Кириб келар нигоҳлар у дам,

Таниёлмас кўзим уларни.

Сўраб кетар ҳовлиқиб отам,

Театрдан Ҳамза Умарни...

1. В. Гюгонинг «Ҳиролнинг
дилахуши» аса-рининг қаҳрамони.

Йиғласам қон йиғлагудекман,
Сим-сим тилар тилимни нолам.
Юракларни тиглагудекман,
Сен нимага йиғлайсан, болам?!

* * *

Етағида—вақтнинг измига,
Парчалайман безовта жонни.
Эргашаман, отам қизига,
Айтолмаганидай армонни.

Айтолмаганидай: «Тўрт тараф,
Йўлинг берсин!»—бемор онамнинг.
Минг йил кимнинг йўлига қараб,
Яшаётган ёлғиз одамнинг.

Эргашаман, туманлар кечиб,
Юракларда тонглар отгандай.
Дунёнинг бор дардини ичиб.
Менсиз кимдир кетаётгандай.

Ажралгиси келмайди мендан,
Ҳақнинг мангу узайган йўли.
Эргашаман, манзилим унда,
Менинг томон чўзилган қўли.

Эргашаман, кунлар ўтару,
Қуёш сочим тарайди ҳал-ҳал.
Қашқадарё бола кўтариб,
Йўлларимга қарайди ҳар гал!..

• • •

Чопиб чиқар поезд йўлга
Шу лаҳзани соғиниб, суйган.
Дашт гуллари келин қўлида,
Қизил гулли чит кўйлак кийган.

Қўлларида қип-қизил ғунча,
Боши узра соябон бўлар.
Термулади поезд ўтгунча,
Вагонларга омонлик тилар.

Нигоҳларда чайқалар илинж.
Эрта ўтар оқшом қайтгани.
Ҳар кун йўлга отланар келин,
Ҳар кун битта сирни айтгани.

Ўтаверар вагонлар кутмай,
Келин оғир хаёлга толар.
Темирйўлдан нарига ўтмай,
Саволлари ҳовлида қолар...

• • •

Шамолдай шивирлар кечки хаяжон,
Бир яккаш ҳукмга урилади тун.
Кўрмоқлик бахтидан бенасиё умид,
Ва мени кечирмас энг биринчи кун!

Хонага йиқилар ҳаяжон чарчаб,
Интизор кутганим биров билмайди.
Эшикни тунд бўлиб ёпаман, такрор,
Келмаган меҳмоним тамом, келмайди!

Сўраганинг айтолмаган сўзларни,
Ҳар кун келиб оқ қоғозга тўкаман.
Кўзларимда яшаётган кўзларни,
Тушларида кўраётган ўшаман.
Мангу борлиқ чўлғонади зиёга,
Ўйларимдан чарчамайман, толмайман.
Менинг учун яғонасан дунёда,
Сенга ортиқ бир сўз айтолмайман.

Оқ қоғозда йўллар тизими,
Узун-узун узиб кетади.
Қашқадарё томонга қараб,
Хаёлларим сузиб кетади.
Омонмисан, қадрдон далам,
Қизлар ўлан айтаяптими?
Елкасига кетмонни ташлаб,
Онам нишдан қайтаяптими?!
Омонмисан, бормисан, Оксув,
Шўх елларни толдирган дарё?

Соҳилида қизалоқлигим,
Изларини қолдирган дарё!
Омонмисиз шоним-шавкатим,
Оппоқ сочли давлатим — отам.
Умид, ғурур, хаёлларимнинг
Улуғвори, савлатим отам.
Омонмисиз билган-билмаган
Диёримнинг неки борлари.
Сизни қўмсаб салом йўлладим,
Омон бўлсин Минг чинорлари!

. . .

Деразадан бошлаб келар,
хаёлларим баҳорни.
Оқ кўйлақда оппоқ замин,
кўраяшман оқ қорни.
Чўнг уммонга тўш уради,
телба еллар югуриб.
Менинг кўнглим ўй суради
Сукунатда қайғуриб.
Ва изғирин кулиб кетар,
Алдагандай мен зорни.
Хаёлларим бошлаб келар,
соғинганим баҳорни...

ҚАДИМГИ ҚУШИҚ

Дарё буйи чиройли.
Кундуз қуёш, тун ойли.
Дарёга боролмайман,
Менинг бошгинам боили.

Бойланган бошим менинг,
Отилган тошим менинг.
Дарё бўлиб оқди-ей,
Кўзлардан ёшим менинг.

Гоҳи тўладир қалбим,
Дарё бўладир қалбим.
Гоҳи гулдай очилиб,
Гоҳи сўладир қалбим.

Дарёга боролмайман.
Соҳилга қайтолмайман.
Сизни соғинганимни.
Ҳеч кимга айтолмайман.

Бойланган бошим менинг,
Отилган тошим менинг.
Дарё бўлиб оқди-ей,
Кўзлардан ёшим менинг...

ОНАЖОН

Эриб кетсин кўнглингдаги ғам,
Эшигингни очгин елларга.
Келади де, келар де болам,
Ўзинг яхши кўрган элларга.

Беҳудага йиғлашни қўйгин,
То кўзёшдан куймасин бу жон.
Энг аввало ўзингни суйгин,
Сен ўзингни асра, онажон!

Тунлар чиқиб осмонларга боқ,
Сўнг ҳайратдан ҳовучла юрак.
Она, сенга интизор, муштоқ,
Кўзлар учун яшашинг керак!

Она, асра ҳали ушалиб,
Ушалмаган кўп дамларингни,
Яхши кунлар гулдай тўшалиб,
Ўпиб ётар қадамларингни!

. . .

Овунтирмоқ қасди барибир бекор,
Намхуш деразалар дилим ғашлади.
Ёмғирнинг қўйнида, хонадан безор,
Бебош ўйларимни сочиб ташладим.

Тун бўйи ёмғирда алданди кўзим,
Ахтариб даланинг сайхонларини.
Ичгади, юпанса мисралар—сўзим,
Сўроқлаб қишлоқнинг райхонларини...

Қайдадир осмоним юлдузлар илган,
Тупроқли кўчалар, шаршаралар ўқ.
Томдаги тарновлар тили қайрилган,
Бу ерда сойларим, дарёларим йўқ.

Хиёбон чиройли, одамлар гўзал,
Қарайман бахтёр, бахтли кўзлари.
Қайсибир бекатда мени сўроқлар,
Китобнинг меҳнаткаш автобуслари!..

. . .

Мунча кўп қийнадинг ширин жонимни,
Ҳар кунни кўзимда ҳайрон юрарсан.
Кўйлаги йиртилиб чопаётган сўз,
Айт, менга нимани раво кўрарсан.

Айрилиқ кўзингда лиммо-лим шароб,
Ашқингни дол этиб гирён турарсан.
Чанқаган руҳимдан отилган гулоб,
Айт, менга нимани раво кўрарсан.

(

Ўзингни алдайсан, ғийбатлар бисёр,
Ситилиб битдими!—ҳар он сўрарсан.
Тилимдан томчилаб тизилган савол,
Айт, менга нимани раво кўрарсан.

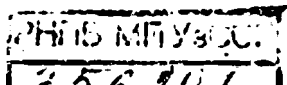
Хўп тўлиб оқдим мен қадримга етмай,
Бенаво ҳолимга оҳлар урарсан.
Сен менинг ёнимга бир келиб кетмай,
Айт, менга нимани раво кўрарсан!

• • •

Яхши кун сочимга баргаклар тақар,
Озурда хаёллар сочилар елга.
Ширин бўсаларинг тилимни ёқар,
Айт, сени обориб қўяй қаерга.

Дов-дарахт сездирмай энтикади жим,
Илиқлик оромин олар кўнглимнинг.
Мен тагин қаттиқроқ бағримга босай,
Биринчи баҳорин кўрган ўғлимнинг.

Яна бир одам бор азиздан-азиз,
Юраги бедору беором тепган.
Ховлининг бир парча кунгай ерида,
Келар, деб мен учун ўсмалар эккан.

Қизариб пишади унда ҳалволар,
Дастурхони тўлиб турар ҳар наҳор.
Сен менинг онаминг ёнида юргин,
Сен менинг онамни асрагин Баҳор!

. . .

Чинни коса лабидан тўкилади май,
Томчилаб тўкилар шаробга умрим.
Кел, мени ёдингдан чиқариб қўймай,
Барқ уриб руҳимда очилган гулим.

Сабрсиз баходир худодаи қайтиб,
Тоқати тоқ бўлган тошларга кетсин.
То сўраб келгунча илтижоларим,
Ҳали сен етмаган қунларга етсин .

Изисиз югурсин безабон ўлим,
Бои бўлиб, қош бўлиб камонсиз ўққа,
Топшириб қўйдингми ўзингни гулим,
Ўзидан ўзгани суйгани йўққа...

* * *

Кўзларингда бир тонг бўлсайдим,
Болашингга дунёни йиғиб,
Ел тилида суҳбат қилардим.
(Сархуш кенгликларни тилардим...)

Замин бўлсам эди, пойингга,
Зангөр-зангөр поёндоз солиб,
Ер тилида суҳбат қилардим.
(Мангу яшиллигинг тилардим...)

Осмон бўлсам эди, ложувард,
Ойни олиб келиб қошингга,
Ой тилида суҳбат қилардим.
(Омон-омонлигинг тилардим...)

Кўзларингда саҳрои кабир,
Қақраб ётган чўлга етдим, мен.
Сўзинг ёлғонлигини билардим.
Кўзларингни ташлаб кетдим мен!
(Ростгўй сўзларингни тилардим...)

* * *

Бундай гапни кўтармас кўнглим,
Кўкрагимга санчқи бош қўяр.
Ёлғон гапнинг умридай ўлим,
Киригимда селоб ёш уяр.

Юрагимнинг даштида ҳамон
Чарх уради энди хотира.
Ёмон қилдим, ёмондан ёмон,
Мен ўзимни кечирмам сира.

Талвасага тушар маломат,
Ярим тунда отилган ўқдай.
Қайга кетиб борар хўш омад,
Дахри-дунда Инобат йўқдай...

* * *

Тун чўкарди қишлоққа—ғолиб,
Тин оларди бечора гардлар.
Лой этакни кифтига олиб,
Етогига қайтарди — дардлар.

Эгатларда излари бордир,
Кирза этик товоиларининг.
Уй-хаёли фаромуш, дилгир,
Ўқувчилик замонларининг.

Пинҳон эди қанча нолишлар,
Хўрсиниқлар пинҳона қолди.
Кўзёшларни ютди болишлар,
Замин оғир хаёлга толди.

Пайкалларда ухлайди кунлар,
Алла айтар шийпон ўксиниб,
Тин олади бағрибутунлар,
Тун ойнаси дарз тортар — синиб...

Яшнаб келар келгуси баҳор,
Ҳақ кўзларга тикилади — шан.
Бугун кимни сўроққа тутар,
Сукут ичра тикилган Ватан?!

• • •

Тоғдан тош кучса чидай:
Ҳақ тонгуси омонлар.
Иўл излаган йўлчидай,
Еб қўяди гумонлар.

Бошдан сирғалар ҳушим.
Қирқ азобда қирқ кечам.
Қушиқ айтар бахт қушим,
Ашқинё қилмас ҳечам,

Кимга керак, кун қаро,
Кимга керак билмасман.
Кетсам агар дунёдан,
Қайтиб яна келмасман.

Кетсам гумонлар аро,
Сипқоринг, ичинг, майман.
Юрагим оғрир, яра,
Мен сизни...

(Соғинмайман!..)

• • •

Мен сизни тушунмайман.
Тушунмай йиғлар дилим.
Бир кун очиқ кўзимга.
Сиз йўқ, деб айтди тилим.

Сизни йўқ, деб ўзига,
Армон бичди хушларим.
Сизни кўп кўриб охир,
Ташлаб кетди тушларим.

Бу анбар кунлар эмас,
Узиларми тор мисол.
Қувваи ҳофизамга
Бош қўйган боғлар малол.

Кезиб чиқар нигоҳим,
Қароқдан томган сойни.
Мен қайдан топиб келай,
Уйимга келмас ойни.

Қумрилар айтар аза,
Саҳар тўкилар шабнам.
Мен сизни тушунмайман,
Ҳар қанча соғинсам ҳам!

БАХТ ЮКИ

Бир тонг менга совға қилди
Узуқ-юлуқ саҳаргача
тушларнимас,
Ол шафақдай лов-лов ёнган
Онам кийган қуйлагини.
Бир Тонг менинг кипригимда
майса солди

Ҳар лаҳзада учиб юрган
ҳушларнимас,
Покиза рух,
Барқут гилам,
Орзуларнинг замгор-замгор
кукламини.
Бир тонг қуёш йўлларимга
гулдай сочди,
Армон сечин ёйиб юрган қунларнимас,
Озурда жон,
ширин азоб,
Минг бир тарҳда садо берган Тунларини.
Бир тонг менга назо берди.
Дилбар қўшиқ —
Эрта баҳор қоялардан эриб тушган
Қорларнимас,
Бахмал йўлдан юриб келган
Момом айтган ўланлари,
унларини.
Бир тонг менга совға қилди
Олтин бешик,
Елкасида ой кўтарган.
Остонада қуёш кулган
Кунларини!!

• • •

ЖАМШИДБЕККА

Қўлларингни узатгин менга,
Жажжи қўлларингдан тутиб оламан
Ва
кўрсатиб қўяман сенга.
баланд осмон,
юлдузлару
оймомани ҳам...
Қўлларингни узатгин эркам,
Сени кутар бугун йўлақда,
Қутлуғ келаётган —
Биринчи қадам!

КУЛ БОШИДА

Оғир хаёллардай оғир қаноат
Тилайсан опангга азиз укажон.
Момоларим қўлин дуога очиб,
Сабр тилаётир менга соғ-омон.

Зангорранг тепалар мудрайди ҳорғин,
Чўпонлар юзида төвланади шон.
Онам йиғлаётир: «Саломат боргин!»
Отамнинг юзида минг шубҳа шу он.

Темирйўл бошидан қўлини узатган,
Иккала елкаси—икки кифти—об.
Мен энди кетарман қишлоқ кузатган,
Элимни бағринида асрагин, Китоб!

ҲАЗИЛ

Баъзан қуёш булиб кулиб турасиз,
Баъзида булутдек қовоқ уясиз.
Гоҳида недандир ранжигал бўлиб,
Мени изтиробга солиб қўясиз.

Майли ҳамроҳ булинг умр йўлимга,
Майли қонун бўлсин ҳар бир сўзингиз.
Гоҳи қовоқ уиб, гоҳида кулиб,
Илҳом бериб туринг фақат ўзингиз...

• • •

Ёмғирли йўлаклар янгиларар шиша,
Ёмғирнинг ҳидидан энтикар олам.
Ўйноқи ҳисларга хаёллар пеша,
Менсиз қолди унда хувиллаб хонам.

Шошиб-шошиб ўтар одамлар бунда,
Ёмғирдан панада улар бошлари.
Бебош ўйларимга урилар нега.
Нега керак ахир ёмғирпўшлари!

- **Бир бошга ёмғир ҳам, қор ҳам тушар-ку,**
- **Осмон ўз ғамидан тўқар ёшларин.**
Одамлар англамас, тингламас нега,
Нега беркитишар дарров бошларин!!

• • •

**Чиқолмадим сўнги поездга,
Самолётга билет топмадим.
Ташлаб кетган ҳавойўл изга.
Мени олиб кет, деб чопмадим.**

**Ташлаб кетди мени самолёт,
Ташлаб кетди сўнги поезд ҳам.
Умидворим, ҳавойўллар ёт,
Бегонадир темирйўл из ҳам.**

**Бегонадан ўйларим бетоб,
Кимдир қайси юртга учмоқда.
Соғинганим, соғинчим Китоб,
Кимни суюб, кимни қучмоқда.**

**Уйғонаман тонгдан илгарн,
Рости, бу тун ухлолганим йўқ.
Очилмаган эшиклар бари ---
юрагимга ботаётган ўқ.**

Тўлиб кетди ўқларга юрак,
Ва андиша нардаларига.
Мен не учун чидашим керак,
Кассир қизнинг зардаларига.

Ўзлимни топиб олишим,
Сўнг пиёда кетишим керак.
Қўли очиқ аёялар — иши,
Ҳузурига етишим керак.

Юрак ёнар, интиқ кўзларинг,
Висолингни зир излаб она.
Биргина сен... ширин сўзларинг,
Азоблардан айлар бегона.

ЮПАНЧ

Ёлғизликнинг кўйлагини еч,
У шунчаки ялтироқ либос.
! Бир тонггача зиёфат учун,
Сариқ гулдан тикилган холос.

Ёлғизликнинг йўллари узун,
Ва ҳасратли мусофир жойда.
Қара, тупроқ ташимаса ҳам,
Доғ кўринар кўкдаги ойда.

Елғизлигининг тошлари оғир,
Босиб кетар елкангдан ерга.
Бор ушримни бахшида қилгум,
Пешонангдан тўкилган терга...

ОЙНИНГ НУРЛИ ҚУЛЛАРИДА...

Ойнинг нурли қўлларида
ўрилган сочим,
Тун қўйнида қирқта йўлга бойланиб қолди.
Мен йўлдаман,
сен бировга қалбингни очдинг
Ва тўлғанган битта сочга айланиб қолдинг...

• • •

Синглим Латифатга

Бола эдик,
узун тунлари
дарахтлар осуда эркак айтарди.
Бола эдик:
варрак учирсак
учиб-учиб ерга қайтарди.
Варрак учиб ерга қайтувчи,
Биз манзилини узоқ олармиз.
Учармизу эркак айтувчи
дарахтларга ўхшаб қолармиз...

• • •

Ингладим, ўзимга ўхшамадим мен,
Кулгимни ўзимга ўхшатолмадим.
Унинг кўкрагига боркми қўйиб,
Беором кўнглимни бўшатолмадим.

На кулдим, на қатра тўкдим ёшимни,
На ғаму на бахтга йўлдош бўлдим мен.
У гулдай бағрига босмоқчи эди,
Бўлмади тош бўлдим, бир тош бўлдим мен...

СОҲИЛДАГИ УЙЛАР

Санамайман, ўтган кунимни,
Хаммасига дош бераман, дош.
Ҳайратимни, ўтган кунимни,
Синамоққа етарми бардош.

Улаётир, дедилар Орол,
Бугув денгиз ўлар, дедилар.
Балки энди, балки эхтимол,
Уша кунлар келар, дедилар...

Уша кунга менинг арзим кўп,
Уша кунлар бир зумда қайтсин.
Йўлларнда қанча хаёллар.
Қанча хато борлигин айтсин.

Ҳақлар айтсин, ҳақ йўлни топиб,
Токи таскин етеин дилимга.
Хабар берай, ҳовлиқиб, чолиб,
Ёлғон билмас аҳли элимга.

Бориб айтай уларга тагин,
Ёлғон бари! Орол ўлмаган. .
Иўлларида бекор хиёнат,
Иўлларида гумон бўлмаган.

Сурар мендан саҳар эгатда,
Кучат экиб лой кечган аёл.
Бир кун сўрар бугдой ўрими,
Қоғ пешинда чанқаган хаёл.

Термулади узун хотира,
Анҳор буйи солланган толлар.
Ёнидаги набирасига
Ўтмишни сўйлаган чоллар.

Орол тўлиб турибди мана,
Дейишга мен тонайин имкон.
Ўлма, Орол, ўлма, Оролим,
Сенинг ўлиб кетишинг ёлғон.

Биламан бор қалбингда алам,
Юрагингда бордир гумонлар.
Ўлма, Орол, ўлма, Оролим,
Ҳар ерда бор яхши, ёмонлар.

Мен санамай ўтган кунимни,
Ноҳақ ўлсин, то сен ўлгунча,
Йиғлаб ёзай, йиғлаб жям туррай,
Соҳилларинг сувга тўлгунча!..

* * *

Ўша куни сизни жуда соғиндим,
Ёмғир ҳам аразлаб кетди негадир.
Менинг хаёлимни кулгим, ўйимни,
Ногоҳ алмаштириб қўйди кимгадир.

Ўша куни ғамгин боғни айландим,
Ҳайма хазонларга тўкиб солдим дард.
Мен сизни соғиниб яшаган кунда,
Ёмғир ҳам ўзгага бўлиб қолди банд...

КҮНГИЛ ҚУШЛАРИ

(Туркумдан)

Кузатишга чиқмадим сизни,
Кутиб олишим-да, бир гумон.
Хатоларга буркадим изни,
Хатоларга буркадим ёмон.

Хато қилдим балки кеча ҳам,
Юрак нотинч ура бошлайди.
Хато бўлди шу сўнгги қадам,
Бугун юрагимни гашлайди.

Нега босдим, энди шу хато,
Тинмай ўйларимни эзгилар.
Етиб келаётган сентябрь,
Тўкмасайди хазонрезгилар...

* * *

Лайлақлар келади бу баҳор...
Сиз кутган йўлларни билади.
Баҳорга, диёрга интизор,
Лайлақлар бу баҳор келади...

Қирларга чопади бойчечак,
Эрийди баҳорнинг зорлари.
Кўзлари порлаган келинчак,
Дувёга қарайди нозланиб.

Лайлақлар келади кечикмай,
Соғинган манзилин топади.
Висолга етасиз. ичикмай,
Бахтиёр нигоҳлар чопади.

Ва шунда эслайсиз кетганим,
Хаёлни саволлар тарақлар.
Лайлақлар: яна бир кутганим,
Қани, деб, қайда, деб сўроқлар...

• • •

Ҳар кун мени йўлларим қутар,
Изларимни ўпгани такрор.
Қуёш ерни соғиниб ўтар —
Тушларида кўринган дилдор.

Юлдузлардан тўлиб, тўлишиб,
Ой фокусин кўтарар ҳар шом.
Ҳисларини бирдай бўлишиб,
Кўксимга бош қўяди оқшом.

Живлик келар қайдандир оқиб,
Бит-а-битта қадам ташлайман.
Кўп соғинган йўлларга боқиб,
Айрилиқни сеза бошлайман.

• • •

Бир пас кўзларингни юмгин, юмақол,
Бирпас қўлларингни қўйгин қўлимга.
Бугун кўкрагимга бош қўй бемалол,
Менман, фақат менман ўнгу сўлингда.

Қишдан чиққан дилим энтикиб кетар,
Шарпанг қулоғимга урилар минг бор.
Енгиб ўтолмайман, бас, энди етар,
Кираб келаётган сенмисан — БАҲОР!

• • •

Қайси кунн бахтга ёр эдик,
Кунларимиз гўзал эди оҳ.
Бугун қайда юрибсиз, дийдам,
Кузларингиз — бир дунё сўроғ...

Йиллар шошар, йиллар бемисол,
Ойга ташлаб бўлмасдек уроқ.
Менам кетиб борарман бу дам,
Босган изим, йўлларим сўроқ.

Сукутли тонг, нени кутарман,
Яланғоч тун, менда йўқ гуноҳ.
Сизни топиб, сизсиз ўтарман,
Шудир менга энг оғир гуноҳ!!!

ДИЛБАРГА

Бир нома ўқиб бер, кўнглим ёзилсин,
Бошига ой қўнган қизлардан ўқи.
Лойсувоқ томларнинг дарвозасига,
Ўттиз деб ёзилган излардан ўқи.

Олтиндай товланган буғдойзорларнинг
Хушанбар, ифорли бўйидан ўқи.
Энг кичик ўглига келин туширган
Муқаддам холамнинг тўйидан ўқи.

Гапингни бўзлатма, сабрга тиниб,
Олови гуриллоқ ўчоқдан ўқи.
Эл уни номусли аёл санаган,
Оқ гулли чит кўйлак, қучоқдан ўқи.

Сўз очма, зардоблар ютмаган кун йўқ,
Зардани билмаган кунлардан ўқи.
Оёғи остига осмон тўшалиб,
Ухлаган ху ўша тунлардан ўқи!

БИР КУНИ...

Шунчалик бачкана кўтарилган бош,
Одамбўй, етмайди қўллар чўзилиб.
Илашсак илашиб қолдик, кўзда ёш,
Киприкдан тушмасми ерга узилиб.

Бағрихун от сакраб югани узар,
Қасоси қайрилган кўнглини титиб.
Омон бўл, ўзидан ўзгани билмай.
Сайроқи тилини кесмаган тутиб.

Тут эмас, увалиб оёққа тушган,
Савобга бўйнини узатган Ғирот.
Ўзингни ҳаммадан ортиқ кўрарман,
Энг улуғ йўлларнинг сардори—ҲИРОТ!

• • •

Бу кеча ўзича туш кўрар кўзим,
Узилмай чўзилиб боради ўйинг.
То маҳшар кунига етгуни қадар,
Томига битта тол етмади уйнинг.

Тушида муродим ўтунур жондан,
Оловранг кўрпача танига ботар.
Яна мен, ёнимда бир дастурхондан,
Шотутнинг барглари термулиб ётар.

Қизилли пахтагул чойнаклар тўла,
Совуқчой ичида ҳансирар ўтин.
Букчайиб қарайди ерга бир йўла,
Тўрт марта узилиб уланмаган кин!

Бир уюм тупроқнинг ранглари сомон,
Сомонйўл бошида битмай қолди уй.
Қачон, (мен йиғласам...) Китобга томон,
Шаҳардан аразлаб кетмай қолди ўй!

• • •

Эзилдим, ранги йўқ, кунлар тик турар,
Кезмаклик маъинси қани бу кеча.
Нечун мен дод десам, жонимни сўрар,
Ўйимдан узоқда сақлаган кўча.

Ун беш йил жонимни титди, етмаса,
Ун беш йил тилимни тишлади сабр.
Хоҳласам яратган олиб кетмаса,
Бир дона жонимга юз мингта жабр.

Оқарми дарёлар юзлари қизил,
Олмаранг дудоқлар чашман зилол
Туғлари оловранг, шамлари тизил,
Оқмаган дарёга илло, назар сол.

Оқизоқ йўлларим олмадай таранг,
Таранг бир олмага етказгин манн.
Қасосим қайрилар қинида аранг —
Умид! Бир қўлингда олиб кет, манн!..

• • •

Жон битдимни, бежон танимга.
Руҳим мени овутмай қўйди.
Сахрода гулхан ёққанамга,
Келиб ёнган танимни суйди.

Намозгарга алишдим кунни,
Ун қаландар ёнимдан ўтди.
Танбурга тил айладим тунни,
Оғриган бу жонимни ютди.

Дардларимга шифо ёзди гул,
Ҳофиз девон яратди мендан.
Худога минг қатра шукур ул,
Изимга йўл бошлади ўнгдан.

Ғамбод кунлар бош олиб кетди,
Қатта бўлди қучоқ расида.
Ҳасрат кўзда ёш бўлиб кетди,
Армон бўлди тунги қасида.

Тўрт мучамда эсон-омонлик,
Сарбонимда ўлдир эй, таним.
Бир ўзингда кўрдим дунёнинг,
Улуғлигини улуғ туққанним!

* * *

Мен сизни кечирай?!
Кечирмоқ нечун,
Бу телба руҳимда ситамгар хаёл.
Муҳаббат қабрига бош қўймоқ учун,
Кечиқиб келибди жайнати аёл.

Мен сизни тош дейин,
Тош демоқ нечун,
Тупроқ ҳам одамдан яралган асли.
О, мени кимларга алишмоқ учун.
Шу қайсар кўзимга кўрсатмоқ қасди.

Гадо йиғлаб ўтар мен сиздан кетсам,
Подшо йиғлаб ўтар мен сиздан кетсам.
Кечирмоқлик асли муродим эрмас,
Адо йиғлаб ўтар мен сиздан кетсам!..

МАҲМУД ТОРОБИЙ ТЕПАЛИГИДА

Ватан—бу кўксида пичоқдан из бор,
Тилида тимдалаб расм чизилган.
Дод солган, худойим на ўрил, қиз бор,
Равзадин миннати бевақт узилган.

Не хато гуноҳми, жонига жабр,
Қуёш минг айланиб минг бора ўтган.
Бу қандай разолат, бу қандай сабр,
Бир ҳовуч тупроқни қучоқлаб ётган.

Ватан — бу гуноҳдан елкалар яғир,
Бориб тиз чўкмаган меҳроб култепа.
Риҳлат йўқ, риндалик кунжида сағир,
Бир сиқим тупроққа кўнган ул тепа.

Ватан — бу оғиздан чиққан оҳ мисол,
Минг битта томирдан томмаган қон бу.
Осейга тиланган ғам, гуноҳ ҳармаҳал,
Риҳлат кунжағига бош кўйган жон бу.

Художўй фалакдан дод келар, қасам,
Урган қўл учида яна ёздирар.
Наҳот шунча йўлни кўрмади десам,
Деди: бандам мени йўлдан оздирар.
Бандалик ўзингдан тиланган ўтинч,
Тангри таолодан тиланган зорим.
Бу осий бандангинг гуноҳидан кеч,
Бсайбу бегуноҳ нарвардигорим!

* * *

Қани У?!

Вақт яна чўзилар,
Ўн, ўн беш, йигирма даққа.
Бир соат... жоним-эй, узилар.
Ўқ етмас отилиб ақлга.
Меники демайман қаҳрни,
Яхшиси ҳали вақт ҳеч дейман.
Юраги кир бўлган сабрни,
Қорайган тунингил: еч, дейман.
Томчилаб тўкилар дилхирож.
Кўзлари кўр бўлган кўчанинг.
Сир сақлай биларми дилсироч,
Кўнгли сил бўлмаган кечанинг.
Аввали кўрмаган эканми,
Тўйчининг нолзвор тўйини.
Дунёда йиғлаган мен камми,
Тақдирнинг тор экан ўйини...

Мен бугун чарчадим, ўзимдан,
Узилиб боради жон тигим.
Кўзлари ёш тўкар кўзимдан.
Чилласи чиқмаган ёстигим.

Ва ўса бошлайди бир гуноҳ,
Бу сирни бировга айтмаган.
Тоқатим тоғ каби бўлар тоқ.
Ҳали мен кутганим қайтмаган...

* * *

Бори ўйим тўкилиб борар,
Сархуш елга сиримни бердим.
Ғариб кунлар юрагим ёрар,
Келсанг, сени соғиндим. дердим.

Садақага тиланчи мисол,
Ёлворувчи хаёллар тинар.
Хотирамнинг деворларига,
Келсанг яна хаёлинг инар.

Рашк, ҳасаддан тўлғонади ел,
Яна сенинг исмингни айтар.
Тушимда ҳам, ўнгимда ҳам кел,
Қайтар мени, ўзимга қайтар...

• • •

Сиз кетган жойда мен тўхтадим,
Дарахтлар уйғонди уйқудан.
Ортимга қайрилиб қаролмай,
Хомушман, ўртаган туйғудан.

Тўрт томон аждаҳо, ютгудай,
Жон тилаб олади сиримдан.
Телба кун жонимдан ўтгудай,
Чимчилар дуч келган еримдан.

Новдаси узилган мисоли,
Дарахтлар осмонга мўлтирар.
Аямай кўнглимни силтаган,
Ўйларим шу жойда ўлтирар.

Шивирлар ўксиган кўзларим,
Сагира онларинг бетайин.
Бир оғиз сўзимнинг қурбони.
Шу жойда қолдирар атайин...

* * *

Қувончим кўзидан айрилар,
Улоқиб кетади қайгадир.
Хомушман, сўзларим қайрилар,
Бошлаган йўллари майдадир.

Йўлаклар бемажол — йиқилар,
Сабртош қучоқлар тилимни.
Ҳижронда бодомгул сиқилар,
Ўлдиран гуллаган йилимни.

Сукунат пардадан мўралаб,
Жимгина оқади хонамга.
Оёқдан бошгача ўралиб,
Бошлар мен сиғмаган оламга.

Маржондай тизилар хавотир,
Ҳали ҳам сиғмайман ўзимга.
Кўксимга етмаган ҳаводир,
Ҳовлиқиб қайтади кўзимга!

* * *

Хаёлчан нигоҳим, яширгин,
Сел бўлиб тинмаган ёшимни.
В худо! Сабримни оширгин,
Тошдан қил, шу азиз бошимни.
Сўнг яна ўргатгин, ташлаб чиқ,
Сукунат элаган унингни.
Ой кўрган кунингни бошлаб чиқ,
Бошлаб чиқ, ой кўрган кунингни!
Ғинг демай йиғласин баҳриёд,
Баҳриёд кечалар йиғласин.
Ғар сени бошимга қўймасам,
Шу азоб кўксимга сиғмасин!

Вақт яна сахродай чўзилар,
Мен энди дўст топа билмайман.
Демак, мен... (бир жоним ўзилар)
Қайтиб бу дунёга келмайман!..

. . .

Қўй, яхшиси ўзингдан гапир,
Хотирамни қучоқлаб ётма.
Бу кечада сену мен ахир.
Кўп ўзингдан узоқлаб кетма!

Болшингга тутиб бер, сабр,
Қобоқлари қабарсин туннинг.
Баданига тиғ ботиб борар,
Оромни йўқ, гардуни-дуннинг...

. . .

Узун тундан сирғалар ситам,
Ҳаловатдан бенасиб қоя.
Ё худойим! Кўзимни юмсам,
Алҳамдилло... алҳамдилоят...

Бўм-бўш тўшак танимни ютар,
Қучсам йиғлаб ётибди жоним.
Кокилларни ёйилган ўтар,
Бу дунёда бир меҳрибоним.

Бўйлади сурмаранг либос,
Гавжум хона қонимни сўрар.
Мингта жавон ўйнаган уйнинг,
Пойгагидан оёғим юрар.

Осилади бўйимга ҳайҳот,
Мени ҳечам тушунмаган уй.
Ё кечкиб келдимми, ҳаёт,
Энди мени ўз ҳолимга қўй!

* * *

Сиз — кўзимга кўмилган оғриқ.
Сиз — тилимдан чиқмаган жоним.
Оёқ учимгача мўлжаллаб,
Ўқ отмаган бир меҳрибоним.

Сиз — танимга сиғмаган азоб,
Сиз — киприда тўхтаган ёшим.
Туя билан тонг аро яланғоч,
Бўғзида тош тиқилган дошим.

Сиз — совқотиб титраган дарахт,
Сўнг қадрига етмаган оҳим.
Шароб тўла лабларимдан май,
Смирмаган ёлғиз паноҳим...

* * *

Бу кеч узоқ йиғладим,
Йиғлади кўксимда тоғ.
Ютоқиб қўчди мени,
Кимсасиз йўлда адоқ.

Пичирладим кўксимга,
Қўй, йиғлама, кулайлик.
Бир кеча келмас ойга,
Елғиз паноҳ бўлайлик.

Кичик қучоғимдан чиқ,
Кел, суягин ёнимдан.
Каддимни рост этолмай,
Азоб ўтар жонимдан.

Машраби бенаводек,
Оҳ урган ул оҳлиман.
Томчилаб томган ёшга,
Елғиз мен гуноҳлиман.

Бугун авзоим ёмон,
Тангиқ қишга тоб бердим.
Во ажаб, жисмим қолиб,
Руҳимга азоб бердим.

Ҳасратимдан доғ томар,
Беайб парвардигорим.
Кел, энди ёнимга кир,
Қўй, йиғлама, нигорим.

Тентимайлик тун билан,
Тугаб борар иложим.
Ё раб, даҳри-дун билан,
Қачон жимман, қачон жим.

Тонг уйғонар, мен ёлғиз,
Ўз-ўзимга сўзлайман.
Этаги тўлмай қолган,
Баҳоримни куз дейман.

Чорлайверар маҳшар кун,
Бор эдимми, борми мен.
Катта йўлда йўл топмай,
Юрган ёлғиз орми мен.

Кетмогим шарт бу йўлдан,
Никоҳингга олгин, ой.
Қаҳри қаттиқ заминдан,
Топмадим бир парча жой!

• • •

Ўзим асли ёмонман —
Салом худонинг қарзи.
Қулоғимга кирмайди,
Муҳтарам қулнинг арзи.

Ҳар бир бутоқ бир уйчан,
Икки кўзи кўр тумор.
Сарғайган дарахт бўйчан,
Яшил рангларга хумор.

Тупроққа қоришган ер,
Жонини хушлаб ётар.
Тор қўйнимга сиғмай кўр,
Кўзингга қумлар ботар.

Ўзни алдамоқчидай,
Тўхтаб қолар туманлар.
Бир марта кўрмоқ бўлиб,
Сарсон кезар гумонлар.

Мисралар тошдай оғир,
Мушқу анбар бағри суқ.
Тушимга кирмай қўйдинг —
Мени соғинганинг йўқ!

. . .

Олпоқ сочли оқсоқол дунё,
Ранг-рўйдан узилиб кетди.
Пешонаси уриб тошларга,
Узун қатор бузилиб кетди.

Баланд бўйи етмади шохдан,
Серрайганча қотиб қолди кин.
Чанг тоқчадан қалпоғин олиб,
Кийиб олди бошига замин.

Сўраб олди тор кўчалар ҳам,
Онасидан қолган отини.
Осмон узоқ, ер қаттиқ экан,
Таниб қолди асл зотини.

Анҳор куйиб кетди дафъатан,
Машраб мисол йиғлади унлар.
Мубталои ҳам бўлган экан,
Мен қадрига етмаган кунлар!

• • •

Қоронғу дераза қовоғин уяр,
Хорғин кўзларимда тўхтаб қолар моҳ.
Сўрамай елкамга бошини қўяр,
Юзимга юзини босар тирамоҳ.

Тилимининг учида очилади сўз,
Қоқ икки бўлиниб кетади кунлар.
Тонг кириб келади уйимга қачон...
лабимда очилиб кетади гуллар...

Соат ўндан ўн минут ўтди,
Ўн бўлакка бўлинди жоним.
Оёғини қўлига олиб,
Чошиб кетди соғинган оним.

Кўчаларда санқийди олов.
Тутаб борар бўлинган жоним.
Темирўлда чўзилиб ётар.
Ўн минутга кечиккан оним...

* * *

Қисматимга қўлини тутиб,
Титраб ётар бечора жоним.
Тушларида мени овутиб,
Ўпиб қўяр бир меҳрибоним.

Олисларда қалқийди тинмай,
Танглаймда қотган забоним.
Тушларида очиқ кўзимни,
Епиб қўяр бир меҳрибоним.

Ерилади чирилдоқ тутиб,
Рухимдаги ялангоёқ тун.
Тушларида мени овутиб,
Олиб кетар айриликдан сўнг.

Дилимдаги тилимга чикқон,
Чиқмаган, деб айтганимни қўй.
Сени ташлаб келганимга ҳам,
Ўн йил бўлди, УТТИЗИНЧИ УЙ!

* * *

Катта онам Зулайҳо Носир қизига
Щамол бўлиб елдим, моможон,
Узун йўллар узоқда қолди.
Етиб келдим, билдим моможон,
Қадамларим шу ерда толди.
Ҳали мунг бор, ҳали минг йиллик,
Азоб кўзингиздан кетмаган.
Момо, сандиқдаги келинлик,
Либосингиз ҳали йитмаган.
Бари қолган ўша маҳаллик
Сиз йўқотган кечаларида.
Изим тушди момо, шаҳарнинг
Сиз юрмаган кўчаларида.
Кутавериб кунда эзилган.
Минг бир савол ўрайди мани,
Саксон йилки чизиқ чизилган,
Қўллар сочим сўрайди мани.
Суюб ,суюб сира тўймаган,
Сўзлар қўнар елкаларимга.
Моможоним, сўраб қўймаган,
Кўзлар қўнар ўлкаларимга.
Пешонамни силаб, соғиниб,
Узун айрилиқни ўпар қўл.

Мендан олдин юриб, топиниб,
Сархуш кенгликларга чопар йўл.
Нигоҳларга тўлиб келган нам,
Тўлиб-тўлиб тўхтайдди кўзда.
Хамир қориб, нон ёпган онам,
Саволлари ўхшайдди сизга...
«... ёзмаяпсан, ўқимайсан ё,
Кўнглимда доғ тургани турган.
Юрагимга кўмилган дунё,
Юрагимдан яшашни ўрган!...»

?

* * *

Товонимга кириб зирапча,
Кеча қаттиқ азобга ботдим.
Кўзларимда қанчадан-қанча,
Соғинч тўла тонгларим отди.

Тонглар мендек безовта — олам,
Кимдир бахтли санар ўзини.
Унутмадимикин кўк далам,
Шаҳардаги битта қизини?!

Унутмадимикин эгатга,
Қадди ёйдек эгилган элим?!
Юрагимга кичигу катта,
Армонлари тугилган элим?!

Дарди - дили жонимга бешик,
Кулямсираб туш кўрар йўллар,
Энг сўнгги бор кузатган эшик,
Балдогига бойланар қўллар.

Нигоҳларим етиб-етмаган,
Пайкалларда изларни ўпар.
Дашт йўлидан чиқиб кетмаган,
Сочи узун қизларни ўпар.

Ўпаверар ва шошиб айтар,
Сенинг учун айтаман, тўлиб,
Қушлар қайтар, жанубга қайтар,
Сенинг учун қайтаман, тўлиб.

Ёнганинга ёнишим ила,
Куйганинга куймоғим ҳаққим.
Елкасида ташвиши билан,
Қоп-қоп пахта кўтарган халқим!

! . . .

Чекин мубхам тўйғу,
бесамак хаёл,
Сохта мулозамат,
алдоқчи рўё.
Шеърхон юракларга нлдизлар отиб,
Мен ҳам бир дарахтдек турибман гўё.

Дил истар тоза сўз янгроқларини,
Бахтсизликдир яна яралмаса бахт.
Ногаҳон сарғайган япроқларини,
Кўксидан шарт узиб ташлайди дарахт'

ЗАМИНГА ДЕГАНЛАРИМ

Тожикистон зилзиласи қурбонлари
хотирасига. 1989 йил

Она Замин!
Она ер!
Бошинг нечун айланди?!
Тинчинг бузилди бирдан,
Кўзинг нечун бойланди?!
Фалокат босди элни.
Мотам кўйлақда ўлканг.
Нега ахир ,жим қотган,
Сўқирдай титрар елканг.
Нима бўлдийкин тонгда,
Сени йўлга бошлаган.
Кўкрагингни қоқ ёриб,
Тирик жонни ташлаган?!
Нима етсин додига.
Жавоб беролмайсан жим.
Тонггача бешик қучиб,
Соқовдай йиғлар тинчим.
Энди кўтаролмайсан.

Зилдай оғир қадамни.
Қандай тупроққа қординг,
Шунча тирик одамни?!
Шунча дардни бошингга,
Солиб хаёлга чўмдинг.
Урушдан омон келган.
Қўлтиқтаёқни кўмдинг.
Ҳали тахмон тахини.
Бузмаганди келининг.
Момосининг қарзини.
Узмаганди келининг.
Бош кўтариб жаннатдан.
Қарамаганди йигит.
Ҳали юртнинг дардига,
Ярамаганди йигит.
Балки тўлғоқ дардини,
Кўраётганди аёл.
Афғонда қолган ўғлин.
Сўраётганди аёл.
Шошиб-пишиб танчага,
Чўғ хам қаламовди-я,
Тонгда ёпарман, дея,
Нонга қарамовди-я!
Куримаган эди-ку,
Кўзидаги селоби.
Арманистонни ўйлаб,
Тугамаган сўрови.
Ойни этак билан ҳеч.

Ёниб бўлмас экан-а.
Замин! Дардинга даво,
Тошиб бўлмасмикан-а.
Кожилдан зар пўпак,
Тушмаган қизни олдинг.
Ҳали очилмай қолган,
Баҳори, кузни олдинг.
Неча юз-юз бешикда,
Боғланган армон кетди.
Тола-тола сочлару,
Киприклар ҳайрон кетди.
Ширин тушнинг сўнггига,
Етолмайин, етмайин.
Бир кечалик уйқудан,
уйғонмай ёмон кетди...

МУНДАРИЖА

Покиза туйғулар оламида	3
«Қанча сафар қариди...»	5
«Эшикка чоғар кўзим...»	6
«Сўзимга кирмайди...»	7
«Ҳар кун мени...»	7
Марсия	8
«Етагида...»	10
«Чопиб чиқар поезд йўзига...»	11
«Шамолдай...»	11
«Сураганинг...»	12
«Оқ қоғозда...»	12
«Деразадан бошлаб келар...»	13
Қадимги қўшиқ	14
Онажон	15
«Овунтирмоқ қасди...»	15
«Мунча кўп...»	16
«Яхши кун сочимга баргаклар тақар...»	17
«Чинни коса лабидан...»	18
«Кўзларингда бир тонг бўлсайдим...»	18
«Бундай гапни...»	19
«Тун чукарди қишлоққа—голиб...»	20
«Тоғдан тош...»	21
«Мен сизни тушунмайман...»	21
Бахт юки	22
«Кўлларингни...»	24
«Йўл бошида...»	24
Ҳазил	25
«Елғирли йўлаклар...»	25
«Чиқолмадим сўнги поездга...»	26
Юпанч	27

«Ойнинг нурлари...»	28
«Бола эдик...»	28
«Йиғладим...»	29
Соҳилдаги ўйлар	29
«Ўша куни...»	31
Кўнгил кушлари (Туржум)	31
Дилбарга	34
Бир куни	35
«Бу кеча...»	36
«Эзилдим...»	36
«Жон битдими...»	37
«Мен сизни...»	38
Маҳмуд Таробий тепалигида	39
«Қани у?!»	40
«Мен бугун чарчадим...»	41
«Бори ўйим...»	42
«Сиз кетган жойда...»	43
«Қувончим...»	43
«Хаёлчан нигоҳим...»	44
«Кўй, яхшиси...»	45
Узун тундан сиргалар ситам	45
«Сиз — кўзимга...»	46
«Бу кеч узоқ йиғладим...»	47
«Ўзим асли...»	48
«Оппоқ сочли оқсоқол дунё...»	49
«Қоронғу дераза...»	50
«Соат ўндан...»	51
«Қисматимга қўлини тутиб...»	51
«Шамол бўлиб елдим, моможон...»	52
«Товонимга кириб зирапча...»	53
«Чекин мубҳам тўйғу...»	54
Заминга деганларим	55

Литературно-художественное издание

НОРМУРОДОВА ИНОБАТ

Берег желаний

Стихи

На узбекском языке

Рассом Р. Эшмуродова
Бадий муҳаррир Н. Бердиев
Техник муҳаррир Ч. Раҳмонов
Мусаҳҳиҳ М. Хидирова

ИБ № 0015

Босмахонага 1. 08. 91 берилди. Босишга
11. 05. 92. рухсат этилди. Бичими
60x84 1/32. Газета қоғози
Янги газета гарнитураси Юқори
босма усулида. Шартли босма л. 1,74.
Шартли кр-оттиск 1,92. Нашр л. 1,75. 10000
нусхада № 67 04 буюртма, №05-91 шартнома.
Эркин нархда.

«НАСАФ» нашриёти, 730018, Қарши,
Карл Маркс хиёбони, 22.

Ўзбекистон ССЖ матбуот Давлат қўмитаси
Қашқадарё вилоят матбуот бошқармаси
босмахонасида босилди. 730018, Қарши
шаҳри. К. Маркс хиёбони, 22.